

קו:

עין משפט
נר מצוה

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

(א) ונחיל קה לקמן פ' אר. (ב) וברכות נכ"י. (ג) ונחיל קה לקמן פ' אר. (ד) וברכות נכ"י. (ה) ונחיל קה לקמן פ' אר. (ו) וברכות נכ"י. (ז) ונחיל קה לקמן פ' אר. (ח) וברכות נכ"י. (ט) ונחיל קה לקמן פ' אר. (י) וברכות נכ"י. (יא) ונחיל קה לקמן פ' אר. (יב) וברכות נכ"י. (יג) ונחיל קה לקמן פ' אר. (יד) וברכות נכ"י. (טו) ונחיל קה לקמן פ' אר. (טז) וברכות נכ"י. (יז) ונחיל קה לקמן פ' אר. (יח) וברכות נכ"י. (יט) ונחיל קה לקמן פ' אר. (כ) וברכות נכ"י.

נעל ידיו לא יקדש. וקדושה מפסיק בין נטילה לאכילה והו כהיסק הדעת ובעי נטילה אחריתא בחר קדושה: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא. אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

א"הנוטיל ידיו לא יקדש (א) אמר להו רב יצחק בר שמואל בר מרתא אכתי לא נח נפשיה דרב שכחנינהו לשמעתייהו זמנין סגיאין הוה קאימנא קמיה דרב זיומנין דחביבא עליה ריפתא מקדש אריפתא זמנין דחביבא ליה חמרא מקדש אחמרא אמר רב הונא אמר רב טעם אינו מקדש בעא מיניה רב חנא בר חיננא מרב הונא טעם מהו שיבדיל א"ל אני אומר (ב) טעם מבדיל ורב אסי אמר טעם אינו מבדיל רב ירמיה בר אבא איקלע לבי רב אסי אישתלי וטעים מידי הבו ליה כסא ואבדיל אמרה ליה דביתהו והא מר לא עביד הכי אמר לה שבקיה כרביה סבירא ליה אמר רב יוסף אמר שמואל טעם אינו מקדש טעם אינו מבדיל ורבה אמר רב נחמן אמר שמואל יטעם מקדש וטעם מבדיל אמר

הנוטיל ידיו לא יקדש. פירש רש"ס ונסדר דרב עמרם משום היסק הדעת וקשה דהא רב גופיה קאמר כפ"י כל הנשר (וחילן דף ק:) נוטל אדם ידיו שמרית ומתנה עליהם כל היום וי"ל דתנאי לא מהני אלא היכא דלא שכיחי מיא כגון שאין לו מים בסמוך או יש לו וזכרין לדברים אחרים אבל היכא שכיחי מיא ויש לו בסמוך לא יועיל תנאי כדמשמע התם דקאמר אמר להו רבא להנהו בני פתחא דערבות כגון אהון דלא שכיחי לבו מיא משו ידיו מבפלא ואתו עליהו כולי יומא איכא דאמרי בשעת הדחק ופליגא דרב ואיכא דאמרי אף שלא בשעת הדחק והיינו דרב משמע דרב נמי אדרי כלא שכיחי מיא דקאמר כגון אהון דלא שכיחי לבו מיא אהון והיינו דרב וה"ר אלהן מפרש (ז) טעם לא יקדש משום דמיחא כוונטל ידיו לפירות דהרי זה מגסי הרוח: **זיומנין סגיאין** הוה קאימנא קמיה דרב כו". השתא מסיק דקדוש לא הוה היסק הדעת וא"ת דבפרק חלו דברים (ברכות דף נא.) אמרי ב"ה מוזנין את הכוס ואח"כ נוטלין לידים ומפרש טעמא (ז) משום דתקף לנטילה ידים סעודה וכי מויתב הכוס הוה טפי היסק הדעת מקדוש וי"ל דשאני מויתב שהיא נחמין וזכרין דקדוק שלא יחסר ושלא יזויר והו טפי היסק (הדעת) מקדוש ור"ת פירש דהתם איירי בחול ויש לחוש שאם יעול קודם מויתב שיעסוק בשאר דברים ולא יאכל לאחר ולא ארעמיה אבל בשבת אין לחוש שיפליג לרב אחר שהשלחן ערוך וי"א כו"ל מיד: **בוקדש אריפתא**. פירש רש"ס: שהיה מקדש על הפת במקום יין או היה נוטל תפלה ולא הוה קידוש הפסק וקשה לר"ת דקידוש על הפת ודאי לא הוה הפסק שהקידוש הוה לאחר המוילא והו כמו גביל לתוריו דלא הו הפסק בין ברכה לאכילה וכ"ש דלענין נטילה לא הו הפסק אבל במקדש על היין שהוא קודם המוילא יהיה הפסק בין נטילה לאכילה ומיהו יש יתבב פירושא דפעמים היה דעמו לקדש אריפתא והיה נוטל ואח"כ לפעמים היה נמלק והוה מקדש אחמרא והיה סומך על אותה נטילה ואין להקשות לרש"ס דהא משמע לקמן דאין מבדילין על הפת מדאמייר בת טוית וא"כ כל שכן דאין מקדשין על הפת דקידוש חומר מהבדלה כדאמרין לעיל (דף קה.) דקובעת לקדוש ולא להבדלה ולקמן אמרינן סבור מניה קידוש הוה דלא מקדשין הא אדולוי מבדילין דאיה קשיא דאיכא טעמא דיין שמורה לסעוד סעודת שבת שייך קידוש על הפת אבל הבדלה אין ענינה אלא פת אלא דוקא על היין דשייך בכל דבר הוילא שהיה מ"מ נראה לר"ת דאין מקדשין על הפת כלל והכא ה"פ הנוטל ידיו לא יקדש משום דס"ל לרב יש קידוש שלא במקום סעודה ותיישב שמה יפליג ויך לחוך א"ל רב יצחק כו' זימנין

הגהות הב"ח

(א) כפי הנוטל ידיו לא יקדש וכן אמר רב ארא בר אבהו אמר רב ארי דיידי לא יקדש אלא נטו ר' יצחק: (ב) הוה דיה הנוטל וכו' והב"ח אלהן מפרש הנוטל ידיו לא יקדש: (ג) ר"ת מקדש וכו' דהוה היסק הדעת וכו' כפי הנוטל ידיו לא

רש"ס
נעל ידיו לא יקדש. אלא אחר יקדש והוא ילא ידי חובתו בשמעה ושמיה דאין כאן היסק הדעת מאחר שהוא עלמו אינו מבדיל אלא הוה עלמו לא יקדש אס נעל ידיו כרי שואכל על סמן נטילה דלפני קידוש דקדוש מפסיק בין נטילה לאכילה והו כהיסק הדעת ובעי נטילה אחריתא בחר קדושה: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

נוטל ידיו. וכו"ש דהנוטל ידיו לא יבדיל דהא אפילו קידוש דבמקום סעודה הוה ואיכא למימר דליכא היסק הדעת אפ"ה אין יכול לסמוך על נטילה דלפני קידוש. והא דקאמר נעל לא יקדש ולא אחר מקדש וחזר ונוטל ידיו היינו משום דלא בעינו נטילה ידים מרי זימני דחמא מינהו נרכה לבעולה הלכך לא יקדש הוא אלא חזירו יקדש לו: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ידוה ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

נעל ידיו לא יקדש. וקדושה מפסיק בין נטילה לאכילה והו כהיסק הדעת ובעי נטילה אחריתא בחר קדושה: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

הגהות הב"ח

(א) כפי הנוטל ידיו לא יקדש וכן אמר רב ארא בר אבהו אמר רב ארי דיידי לא יקדש אלא נטו ר' יצחק: (ב) הוה דיה הנוטל וכו' והב"ח אלהן מפרש הנוטל ידיו לא יקדש: (ג) ר"ת מקדש וכו' דהוה היסק הדעת וכו' כפי הנוטל ידיו לא

נעל ידיו לא יקדש. אלא אחר יקדש והוא ילא ידי חובתו בשמעה ושמיה דאין כאן היסק הדעת מאחר שהוא עלמו אינו מבדיל אלא הוה עלמו לא יקדש אס נעל ידיו כרי שואכל על סמן נטילה דלפני קידוש דקדוש מפסיק בין נטילה לאכילה והו כהיסק הדעת ובעי נטילה אחריתא בחר קדושה: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ידוה ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

נוטל ידיו. וכו"ש דהנוטל ידיו לא יבדיל דהא אפילו קידוש דבמקום סעודה הוה ואיכא למימר דליכא היסק הדעת אפ"ה אין יכול לסמוך על נטילה דלפני קידוש. והא דקאמר נעל לא יקדש ולא אחר מקדש וחזר ונוטל ידיו היינו משום דלא בעינו נטילה ידים מרי זימני דחמא מינהו נרכה לבעולה הלכך לא יקדש הוא אלא חזירו יקדש לו: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ידוה ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

דחביבה ליה ריפשא ומקדש אריפתא כלומר הוה מקדש אחמרא על דעת לאכול מיד ריפתא והיה נוטל מיד ידיו קודם קידוש ולא דמי למויתב הכוס כדפרישית לעיל וזימנין דחביבה ליה חמרא ליה חמרא הוה מקדש אחמרא שלא במקום סעודה ובעי נטילה אחריתא בחר קדושה: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

הגהות הב"ח

(א) כפי הנוטל ידיו לא יקדש וכן אמר רב ארא בר אבהו אמר רב ארי דיידי לא יקדש אלא נטו ר' יצחק: (ב) הוה דיה הנוטל וכו' והב"ח אלהן מפרש הנוטל ידיו לא יקדש: (ג) ר"ת מקדש וכו' דהוה היסק הדעת וכו' כפי הנוטל ידיו לא

נעל ידיו לא יקדש. אלא אחר יקדש והוא ילא ידי חובתו בשמעה ושמיה דאין כאן היסק הדעת מאחר שהוא עלמו אינו מבדיל אלא הוה עלמו לא יקדש אס נעל ידיו כרי שואכל על סמן נטילה דלפני קידוש דקדוש מפסיק בין נטילה לאכילה והו כהיסק הדעת ובעי נטילה אחריתא בחר קדושה: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ידוה ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

נוטל ידיו. וכו"ש דהנוטל ידיו לא יבדיל דהא אפילו קידוש דבמקום סעודה הוה ואיכא למימר דליכא היסק הדעת אפ"ה אין יכול לסמוך על נטילה דלפני קידוש. והא דקאמר נעל לא יקדש ולא אחר מקדש וחזר ונוטל ידיו היינו משום דלא בעינו נטילה ידים מרי זימני דחמא מינהו נרכה לבעולה הלכך לא יקדש הוא אלא חזירו יקדש לו: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ידוה ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

נעל ידיו לא יקדש. אלא אחר יקדש והוא ילא ידי חובתו בשמעה ושמיה דאין כאן היסק הדעת מאחר שהוא עלמו אינו מבדיל אלא הוה עלמו לא יקדש אס נעל ידיו כרי שואכל על סמן נטילה דלפני קידוש דקדוש מפסיק בין נטילה לאכילה והו כהיסק הדעת ובעי נטילה אחריתא בחר קדושה: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ידוה ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

הגהות הב"ח

(א) כפי הנוטל ידיו לא יקדש וכן אמר רב ארא בר אבהו אמר רב ארי דיידי לא יקדש אלא נטו ר' יצחק: (ב) הוה דיה הנוטל וכו' והב"ח אלהן מפרש הנוטל ידיו לא יקדש: (ג) ר"ת מקדש וכו' דהוה היסק הדעת וכו' כפי הנוטל ידיו לא

נעל ידיו לא יקדש. אלא אחר יקדש והוא ילא ידי חובתו בשמעה ושמיה דאין כאן היסק הדעת מאחר שהוא עלמו אינו מבדיל אלא הוה עלמו לא יקדש אס נעל ידיו כרי שואכל על סמן נטילה דלפני קידוש דקדוש מפסיק בין נטילה לאכילה והו כהיסק הדעת ובעי נטילה אחריתא בחר קדושה: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ידוה ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

נוטל ידיו. וכו"ש דהנוטל ידיו לא יבדיל דהא אפילו קידוש דבמקום סעודה הוה ואיכא למימר דליכא היסק הדעת אפ"ה אין יכול לסמוך על נטילה דלפני קידוש. והא דקאמר נעל לא יקדש ולא אחר מקדש וחזר ונוטל ידיו היינו משום דלא בעינו נטילה ידים מרי זימני דחמא מינהו נרכה לבעולה הלכך לא יקדש הוא אלא חזירו יקדש לו: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ידוה ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**

נעל ידיו לא יקדש. אלא אחר יקדש והוא ילא ידי חובתו בשמעה ושמיה דאין כאן היסק הדעת מאחר שהוא עלמו אינו מבדיל אלא הוה עלמו לא יקדש אס נעל ידיו כרי שואכל על סמן נטילה דלפני קידוש דקדוש מפסיק בין נטילה לאכילה והו כהיסק הדעת ובעי נטילה אחריתא בחר קדושה: **דחביבה ליה ריפשא**. שהיה רעב מקדש אריפתא אלמא לא בעי נטילה אחריתא אלא מעיקרא משי ידוה ואכל נהמא דקדושה: **דחביבה ליה חמרא**. שהיה לחם: **עטס**. אס אכל שוב אינו מקדש כל הלילה: **אשפלי**. רב ירמיה: **אמר לה אריפתא ליה ריפשא**. דרב אסי לרב אסי: **והאמר רב** לא עביד הכי. דאמר רב אסי טעם אינו מבדיל: **כרביא**. כרז דרב הונא משמיה דרב הוה אומר שמעתי: **כל**